

«СТАНЬТЕ НА КОЛІНА, ЛЮБИТЕЛІ НЕ СТРІЛЯТИ. СМЕРТНИЙ ГРІХ НА ВАС – СПІВУЧАСТЬ У ВБИВСТВІ»

У мережі з'явився лист батька загиблого морпіха ЗСУ до президента Володимира Зеленського з приводу загибелі чотирьох українських воїнів під Павлополем 6 серпня. У ньому чоловік жорстко вимагає від глави держави відповісти за трагедію і подивитися в очі батькам загиблих воїнів. Текст звернення Едуард Литвиненко («Доп») опублікував на своїй сторінці у Facebook. Нижче наводимо повний текст без змін.

*А тепер, дій, верховний! Четверо загиблих! За раз! Загиблих на тлі ваших слів про «припинити стріляти», «поговоримо про російську мову Донбасу», «знімемо блокаду», «Путін – охеренний мужик» (слова твого дружбана Шефіра). Ти дійшов до краю, верховний! Вставай, піднімай д*пу своїх помічників. Чотири помічники – Богдан, Шефір, Кошовий, Разумков, Жидков-тамбовський-вовк – кого хочеш обирай.*

Нехай перед цим на холодних столах маріупольського моргу твої помічники одягнуть чотири зшитих тіла в їхній останній камуфляж. Відвертаючись від їхніх закритих очей, вдягнуть на тіла заборонені окуляристими виродками, але такі улюблені бійцями морпіхівські тільники. І нехай ці помічники, в підтяжках фірми «РОНУІ» – кожен з них супроводжує тіло загиблого. Четверо загиблих – четверо помічників у різні міста України.

І нехай мами загиблих видряпують тобі волосся і очі,

нехай їхнє виття над страшною могильною ямою стоїть у душах твоїх шісток, поки вони живі. І нехай вони дадуть відповідь матерям загиблих – за що і чому загинули їхні хлопчики.

Ти прокинувся, засунув ноги в теплі капці й спросоння черканув свій підпис під закликом до Меркель, Макрона і Путіна зібратися і обговорити те, що трапилося, ай-яй-яй! Обговорити?? Хлопці цього першого Феодосійського батальйону морської піхоти – крайні серед українських військових частин Криму, які не здалися російським окупантам. Вони вижили в Україні помститися і перемогти! Повернути Луганськ, Донецьк, Крим, Севастополь, рідну Феодосію! Ти, верховний, закликаєш їх просто не стріляти??

Ідь, поховай цих хлопців, і скажи про це їхнім мамам... Скажи, що ти не забудеш, що зробили все можливе, що винні понесуть... І обов'язково підстав плече під труну, коли хлопчика нестимуть на цвинтар. І поміщикам своїм скажи....

І тоді, може, у ваших боягузливих шлунках, поїдених спиртним, випитим під час розваг місцевих і російських політиків-олігархів, сколихнеться нудота від власного паскудного життя. Станьте на коліна, любителі не стріляти. Смертний гріх на вас – співучасть у вбивстві. До помсти!

«Доп», батько морпіха
7 серпня 2019 року

«УЧОРА ЗЕЛЕНСЬКИЙ ВБИВ КЛИН МІЖ СОБОЮ І АРМІЄЮ»

«Учора, 6 серпня, я побачив звернення президента з приводу вбитих морських піхотинців. Загальний емоційний стан по ньому був такий, що вирішив почекаати до ранку, зранку якось спокійніше буде... Я, звичайно, розумію, що наш президент не Черчилль, ситуація і часи інші, тому про «ми будемо битися з ним на суші, ми будемо битися з ним на морі, ми будемо битися з ним у повітрі, доки з Божою допомогою не позбавимо землю від його тіні і не звільнимо народи від його ярма» я не чекав від нього. Не чекав я й «Імперію зла» від Рейгана, якого намагався копіювати наш президент», – пише волонтер Серж Марко на своїй сторінці у соцмережі «Фейсбук» та продовжує:

«Але я очікував щось таке: «Вчора росіяни знову, не вважаючи на досягнуті з ними угоди, вбили українців. Загинули четверо морпіхів, які займалися підготовкою інженерних споруд на своїй позиції. Морпіхи, яких убили, вкотре порушивши домовленості. Я докладаю всіх зусиль, щоб подібне не повторилося. Щоб командири підрозділів могли захистити своїх солдатів. Щоб ворог не міг підняти голову над окопом для того, щоб взяти на приціл українського солдата. Щоб український солдат спочатку стріляв, а потім з'ясовував, чому на лінії вогню з'явився проросійський колаборант. Тому що нам потрібен мир, і ми хочемо мирного врегулювання, і наполягаємо на припиненні вогню. Але ми не збираємося платити за такий «мир» життями наших солдат! І не дозволимо безкарно вбивати їх. Кожен комбатант, який опинився на лінії вогню, буде знищений. Цей наказ вже надійшов у ЗСУ».

Це я хотів би почути. Я хотів би почути мову, при якій кожен солдат зрозуміє, що президент говорить на його мові

і підтримує знищення ворога, ту саму задачу, заради якої цей солдат і сидить в окопі. Я хотів би, щоб солдат усвідомив, що президент дав зрозуміти: життя солдата для нього є пріоритетом, тому, парубче, знайди спосіб його захистити, а ми дамо для цього всі можливості, щоб тобі нічого не завважало. Тому що я твій Головнокомандувач, і це моє пріоритетне завдання – піклуватися про своїх бійців.

Але в підсумку я побачив абсолютно імпотентний пост, в якому Зеленський закликає до переговорів Макрона, Меркель (сильно допомогло це в ПАРС?) і Путіним, початковим вбивцею. Навіщо? Обміняти життя бійців на «а поговорити»? Який сенс у цих показушних альфасамцевих виступах перед представниками місцевої влади в різних містах? «Інцидент»? «Всі побачили, хто дійсно не хоче миру»? Серйозно?

Тобто Росія загнала в Україну свої війська, підготувала армію колаборантів, вбила понад 10 000 українців, а тепер раптом після загибелі чотирьох морпіхів у всіх очі мали відкритися, хто це тут миру не хоче? Вони до цього не розуміли, чи що? До «інциденту»?

Я вчора після такої реакції президента вперше почув од морпіхів слова: «Що я тут роблю, якщо навіть Головнокомандувачу це не треба?» Не знаю, чи писала Зеленському промову людина, яка не розуміє, як спілкуватися з армією, або це його ініціатива, але вчора він вбив клин між собою і армією. Якщо так триватиме, то в разі «інциденту» з самим Зеленським у майбутньому, армія буде не на його боці».

Переклад з російської
7 серпня 2019 року